

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 23. oktober 2019
(OR. en)

2018/0180 (COD)

PE-CONS 90/19

EF 187
ECOFIN 460
ENV 459
SUSTDEV 79
CODEC 1040

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva:	UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod, referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih razkritij za referenčne vrednosti
---------	--

UREDBA (EU) 2019/...
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne ...

**o spremembi Uredbe (EU) 2016/1011 glede referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod,
referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in s trajnostnostjo povezanih
razkritij za referenčne vrednosti**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom²,

¹ UL C 62, 15.2.2019, str. 103.

² Stališče Evropskega parlamenta z dne 26. marca 2019 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Generalna skupščina OZN je 25. septembra 2015 sprejela nov svetovni okvir za trajnostni razvoj: agendo za trajnostni razvoj do leta 2030 (v nadaljnjem besedilu: Agenda 2030), katere osrednja tema so cilji trajnostnega razvoja. Sporočilo Komisije z dne 22. novembra 2016 o novih ukrepih za trajnostno prihodnost Evrope povezuje cilje trajnostnega razvoja z okvirom politike Unije za zagotovitev, da bodo vsi ukrepi in pobude politike Unije tako znotraj Unije kot na svetovni ravni že od samega začetka naprej upoštevali cilje trajnostnega razvoja. Svet je v sklepih z dne 20. junija 2017 potrdil zavezo Unije in njenih držav članic k celovitemu, doslednemu, obsežnemu, integriranemu in učinkovitemu izvajanju Agende 2030 ter v tesnem sodelovanju s partnerji in drugimi deležniki.
- (2) Cilj Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja (v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum), ki ga je Unija odobrila 5. oktobra 2016¹ in je začel veljati 4. novembra 2016, je okrepiti odziv na podnebne spremembe, med drugim z uskladitvijo finančnih tokov z usmeritvijo v zmanjšanje emisij toplogrednih plinov in razvojem, odpornim na podnebne spremembe.

¹ Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).

- (3) Da bi se dosegli cilji Pariškega sporazuma ter znatno zmanjšala tveganja in vplivi podnebnih sprememb, je splošni cilj, da se dvig povprečne globalne temperature ohrani znatno pod 2 °C v primerjavi s predindustrijskim obdobjem in da se nadaljuje s prizadevanji za omejitev dviga temperature na 1,5 °C v primerjavi s predindustrijskim obdobjem.
- (4) Medvladni forum o podnebnih spremembah (IPCC) je 8. oktobra 2018 objavil posebno poročilo o globalnem segrevanju za 1,5 °C, v katerem je bilo navedeno, da bi bile za zadržanje globalnega segrevanja na 1,5 °C potrebne hitre, daljnosežne spremembe brez primere doslej, in sicer v vseh vidikih družbe, in da bi z zadržanjem globalnega segrevanja na 1,5 °C v primerjavi z 2 °C lahko zagotovili bolj trajnostno in pravično družbo.
- (5) Trajnostnost in prehod na nizkoogljično, na podnebne spremembe odporno krožno gospodarstvo, ki bolje gospodari z viri, sta bistvena za zagotavljanje dolgoročne konkurenčnosti gospodarstva Unije. Trajnostnost je že dolgo v središču projekta Unije, njene socialne in okoljske razsežnosti pa so odražene v Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije. Obstaja omejena priložnost, v kateri se lahko preoblikuje kultura v finančnem sektorju, da bi bila bolj usmerjena k trajnostnosti za zagotovitev, da bi povečanje povprečne globalne temperature ostalo znatno pod 2 °C. Zato je bistveno, da so nove naložbe v infrastrukturo dolgoročno trajnostne.

- (6) Komisija je v svojem sporočilu z dne 8. marca 2018 objavila svoj akcijski načrt „Financiranje trajnostne rasti“, v katerem je začela ambiciozno in celovito strategijo za trajnostno financiranje. Eden od ciljev tega akcijskega načrta je, da se kapitalski tokovi preusmerijo k trajnostnim naložbam za doseganje trajnostne in vključujoče rasti. Večja osredotočenost na omejevanje vpliva podnebnih sprememb je nujna, saj se je število nesreč zaradi nepredvidljivih vremenskih pogojev dramatično povečalo.
- (7) V Sklepu št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta¹ je bilo pozvano k povečanju zasebnega financiranja okoljskih in s podnebjem povezanih izdatkov, zlasti z oblikovanjem spodbud in metodologij, ki bodo podjetja spodbujale, da bodo merila okoljske stroške poslovanja in dobiček zaradi uporabe okoljskih storitev.
- (8) Za doseganje ciljev trajnostnega razvoja v Uniji je treba kapitalske tokove usmerjati v trajnostne naložbe. Pomembno je, da se za doseg navedenih ciljev v celoti izkoristi potencial notranjega trga. V tem okviru je ključnega pomena, da se na notranjem trgu odstranijo ovire za učinkovit pretok kapitala v trajnostne naložbe in da se prepreči nastanek novih ovir.

¹ Sklep št. 1386/2013/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. novembra 2013 o splošnem okoljskem akcijskem programu Unije do leta 2020 „Dobro živeti ob upoštevanju omejitev našega planeta“ (UL L 354, 28.12.2013, str. 171).

- (9) V Uredbi (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta¹ so določena enotna pravila za referenčne vrednosti v Uniji in obravnavane različne vrste referenčnih vrednosti. Vse več vlagateljev sledi nizkoogljičnim naložbenim strategijam in za merjenje uspešnost naložbenih portfeljev uporablja referenčne vrednosti za nizke emisije ogljika. Določitev referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, ki temeljijo na metodologiji, povezani z obveznostmi glede emisij ogljika iz Pariškega sporazuma, bi prispevala k večanju preglednosti in bi pomagala pri preprečevanju lažnega zelenega oglaševanja.
- (10) Široka paleta indeksov se trenutno združuje pod oznako indeksi za nizke emisije ogljika. Ti indeksi za nizke emisije ogljika se uporabljajo kot referenčne vrednosti za naložbene portfelje in produkte, ki se prodajajo prek meja. Kakovost in integriteta referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika vplivata na učinkovito delovanje notranjega trga za najrazličnejše individualne in kolektivne naložbene portfelje. Številni indeksi za nizke emisije ogljika, ki se uporabljajo za merjenje uspešnosti naložbenih portfeljev, zlasti za ločene naložbene račune in kolektivne naložbene sheme, se zagotavljajo v eni državi članici, vendar jih uporabljajo upravitelji portfeljev in premoženja v drugih državah članicah. Poleg tega upravitelji portfeljev in premoženja z uporabo referenčnih vrednosti, pripravljenih v drugih državah članicah, pogosto zavarujejo tveganja, povezana z izpostavljenostmi do emisij ogljika.

¹ Uredba (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 (UL L 171, 29.6.2016, str. 1).

- (11) Na trgu so se pojavile različne kategorije indeksov za nizke emisije ogljika z različnimi ravni ambicij. Medtem ko je cilj nekaterih referenčnih vrednosti zmanjšati ogljični odtis standardnega naložbenega portfelja, je cilj drugih, da se izberejo samo elementi, ki prispevajo k doseganju cilja 2 °C iz Pariškega sporazuma. Kljub razlikam v ciljih in strategijah se številne od teh referenčnih vrednosti pogosto skupaj promovirajo kot referenčne vrednosti za nizke emisije ogljika.
- (12) Različni pristopi k metodologijam za določanje referenčnih vrednosti povzročajo razdrobljenost notranjega trga, ker uporabnikom referenčnih vrednosti ni jasno, ali gre pri določenem indeksu za nizke emisije ogljika za referenčno merilo, ki je usklajeno s cilji Pariškega sporazuma, ali zgolj za referenčno merilo, katerega namen je znižati ogljični odtis standardnega naložbenega portfelja. Za obravnavo morebitnih nelegitimnih trditev upravljavcev glede nizkoogljične narave njihovih referenčnih vrednosti je zelo verjetno, da bodo države članice sprejele lastna pravila, da bi vlagatelje zavarovale pred zmedo in negotovostjo glede ciljev in ravni ambicij, na katerih temeljijo različne kategorije tako imenovanih indeksov za nizke emisije ogljika, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti za nizkoogljične naložbene portfelje.
- (13) Ker ni harmoniziranega okvira za zagotavljanje točnosti in integritete glavnih kategorij referenčnih vrednosti za nizke emisije ogljika, ki se uporabljajo v individualnih ali kolektivnih naložbenih portfeljih, je verjetno, da bodo razlike v pristopih držav članic ovirale nemoteno delovanje notranjega trga.

- (14) Za ohranitev pravilnega delovanja notranjega trga v korist končnih vlagateljev, nadaljnje izboljšanje delovanja notranjega trga ter za zagotovitev visoke ravni varstva potrošnikov in vlagateljev je primerno spremeniti Uredbo (EU) 2016/1011, in sicer z uvedbo regulativnega okvira, v katerem bodo na ravni Unije določene minimalne zahteve za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom. V zvezi s tem je zlasti pomembno, da te referenčne vrednosti ne bi smele bistveno ogrozati drugih okoljskih, socialnih in upravljavskih (ESG) ciljev.
- (15) Z uvedbo jasnega razlikovanja med referenčnimi vrednostmi EU za podnebni prehod in referenčnimi vrednostmi EU, usklajenimi s Pariškim sporazumom, ter oblikovanjem minimalnih standardov za vsako od teh referenčnih vrednosti bi prispevali k skladnosti med njimi. Referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom, bi morala biti na ravni indeksa v skladu s cilji Pariškega sporazuma.
- (16) Da bi bili oznaki „referenčna vrednost EU za podnebni prehod“ in „referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom“, zanesljivi in lahko prepoznavni za vlagatelje po vsej Uniji, bi morali biti pri trženju referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, do uporabe teh oznak upravičeni samo upravitelji, ki izpolnjujejo zahteve iz te uredbe.

- (17) Da bi podjetja spodbudili k razkritju verodostojnih ciljev za zmanjšanje emisij ogljika, bi moral upravljavec referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod pri izbiri ali tehtanju osnovnih sredstev upoštevati podjetja, katerih cilj je zmanjšati njihove emisije ogljika v smeri uskladitve s cilji Pariškega sporazuma. Taki cilji bi morali biti javni in verodostojni v smislu, da bi morali vključevati pristno zavezanost k razogljičenju ter bi morali biti dovolj podrobni in tehnično izvedljivi.
- (18) Uporabniki referenčnih vrednosti nimajo vedno potrebnih informacij o tem, v kolikšni meri metodologija upravljavcev referenčnih vrednosti upošteva ESG dejavnike. Te informacije so pogosto tudi razpršene ali jih sploh ni in ne omogočajo učinkovite čezmejne primerjave za naložbene namene. Da bi udeleženci na trgu lahko sprejemali informirane odločitve, bi bilo treba od vseh upravljavcev referenčnih vrednosti, razen od upravljavcev referenčnih obrestnih mer in referenčnih menjalnih tečajev, zahtevati, da v svoji izjavi o referenčni vrednosti razkrijejo, ali so v njihovih referenčnih vrednostih ali skupinah referenčnih vrednosti upoštevani ESG cilji ali ne in ali upravljavec referenčnih vrednosti ponuja takšne referenčne vrednosti ali ne.
- (19) Da bi bili vlagatelji seznanjeni v kolikšni meri pomembne referenčne vrednosti lastniškega kapitala in obveznic ter referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, prispevajo k izpolnjevanju ciljev Pariškega sporazuma, bi morali upravljavci referenčnih vrednosti, objaviti podrobne informacije o tem, ali in v kolikšni meri je zagotovljena splošna stopnja usklajenosti s ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali z doseganjem ciljev Pariškega sporazuma.

- (20) Upravljalci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, bi morali objaviti tudi metodologijo, ki jo uporabljajo pri izračunu teh referenčnih vrednosti. V teh informacijah bi bilo treba opisati, kako so bila izbrana in tehtana osnovna sredstva, katera sredstva so bila izključena in zakaj so bila izključena. Da se oceni, kako referenčna vrednost prispeva k okoljskim ciljem, bi moral upravljavec referenčne vrednosti razkriti, kako so bile izmerjene emisije ogljika osnovnih sredstev, njihove zadevne vrednosti, vključno s skupnim ogljičnim odtisom referenčne vrednosti, ter vrsto in vir uporabljenih podatkov. Da bi upravitelji premoženja lahko izbrali najustreznejšo referenčno vrednost za svojo naložbeno strategijo, bi morali upravljalci referenčnih vrednosti pojasniti razloge, ki so podlaga za parametre njihove metodologije, in pojasniti, kako referenčna vrednost prispeva k okoljskim ciljem. Objavljene informacije bi morale vključevati tudi podrobnosti o pogostosti pregledov in uporabljenem postopku.
- (21) Metodologije, ki se bodo uporabljale za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, bi morale temeljiti na znanstveno utemeljenih poteh k razogljičenju ali na splošni usklajenosti s cilji Pariškega sporazuma.

- (22) Da bi se izbran cilj blažitve podnebnih sprememb stalno upošteval, bi morali upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavci referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, redno pregledovati svoje metodologije in uporabnike obvestiti o postopkih, uporabljenih za uvedbo vsake pomembne spremembe teh metodologij. Upravljavci referenčnih vrednosti bi morali ob uvedbi pomembne spremembe razkriti razloge za to spremembo in pojasniti, kako je ta sprememba skladna s prvotnimi cilji referenčnih vrednosti.
- (23) Referenčne vrednosti, ki nimajo nobenih osnovnih sredstev, ki bi vplivala na podnebne spremembe, kot bi na primer bile referenčne obrestne mere in referenčni menjalni tečaji, bi bilo treba izvzeti iz zahteve, da se v njihovi izjavi o referenčni vrednosti razkrije, ali in v kolikšni meri je zagotovljena stopnja splošne usklajenosti z njihovim ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali z doseganjem ciljev Pariškega sporazuma. Poleg tega bi moralo zadostovati, da se za vsako referenčno vrednost ali, kadar je ustrezno, vsako skupino referenčnih vrednosti, ki ne sledi ciljem glede emisij ogljika, v izjavi o referenčni vrednosti jasno navede, da ne sledi tem ciljem.

- (24) Za povečanje preglednosti in zagotovitev ustrezne ravni harmonizacije, bi bilo treba na Komisijo prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte, da se določi minimalna vsebina obveznosti razkritja, ki bi morala veljati za upravljavce referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in upravljavce referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in določijo minimalni standardi za harmonizacijo metodologije določanja referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, vključno z metodo za izračun emisij ogljika, povezanih z osnovnimi sredstvi, ob upoštevanju metod okoljskega odtisa izdelkov in okoljskega odtisa organizacij, kot so opredeljene v točkah (a) in (b) točke 2 Priporočila Komisije 2013/179/EU¹ in v delu skupine tehničnih strokovnjakov o trajnostnem financiranju. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu za vsakega od teh delegiranih aktov ustrezno odprto in javno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje². Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov, ter prejmejo zapisnike vseh sestankov skupine tehničnih strokovnjakov.

¹ Priporočilo Komisije 2013/179/EU z dne 9. aprila 2013 o uporabi skupnih metod za merjenje in sporočanje okoljske uspešnosti izdelkov in organizacij v njihovem življenjskem krogu (UL L 124, 4.5.2013, str. 1).

² UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

(25) Z Uredbo (EU) 2016/1011 je bilo uvedeno prehodno obdobje, v katerem izdajatelji indeksa, ki zagotavljajo referenčne vrednosti na dan 30. junij 2016, zaprosijo za dovoljenje do 1. januarja 2020. Prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti bi lahko vplivalo na integriteto trga, finančno stabilnost, potrošnike, realno gospodarstvo in na financiranje gospodinjstev in podjetij v državah članicah. Prenehanje zagotavljanja ključne referenčne vrednosti bi lahko tudi vplivalo na veljavnost finančnih pogodb ali finančnih instrumentov, pripeljalo pa bi lahko tudi do motenj tako za vlagatelje kot za potrošnike in potencialno resnih posledic za finančno stabilnost. Če bi poleg tega prenehali biti na voljo vhodni podatki za ključne referenčne vrednosti, bi to lahko ogrozilo reprezentativno naravo teh referenčnih vrednosti in bi lahko negativno vplivalo na zmožnost takih referenčnih vrednosti, da odražajo tržno oziroma gospodarsko stanje, na katerega se nanašajo. Zato bi bilo treba najdaljše obdobje za obvezno upravljanje ključnih referenčnih vrednosti in najdaljše obdobje za obvezno prispevanje k takim referenčnim vrednostim podaljšati na pet let. Ključne referenčne vrednosti so trenutno v procesu reforme. Za zamenjavo obstoječe ključne referenčne vrednosti z ustrezno vrednostjo, ki jo bo nasledila, je potrebno prehodno obdobje, da bi lahko nemoteno dokončali vse pravne in tehnične ureditve, potrebne za tako zamenjavo. V tem prehodnem obdobju bi bilo treba obstoječo ključno referenčno vrednost objaviti skupaj z vrednostjo, ki jo bo nasledila. Zato je treba podaljšati obdobje, v katerem se lahko obstoječa ključna referenčna vrednost objavi in uporablja, ne da bi njen upravljavec zaprosil za dovoljenje.

(26) Uredbo (EU) 2016/1011 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1
Spremembe Uredbe (EU) 2016/1011

Uredba (EU) 2016/1011 se spremeni:

(1) v člen 3(1) se vstavijo naslednje točke:

„(23a) ‚referenčna vrednost EU za podnebni prehod‘ pomeni referenčno vrednost, ki je označena kot referenčna vrednost EU za podnebni prehod in ki izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka in člena 19b so osnovna sredstva izbrana, tehtana ali izločena tako, da je tako pridobljeni portfelj referenčne vrednosti na poti k razogljičenju, in
- (b) oblikovana je v skladu z minimalnimi standardi, določenimi v delegiranih aktih iz člena 19a(2);

(23b) ‚referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom‘, pomeni referenčno vrednost, ki je označena kot referenčna vrednost EU, usklajena s Pariškim sporazumom, in ki izpolnjuje naslednje zahteve:

- (a) za namene točke 1(b)(ii) tega odstavka in za namene delegiranega akta iz člena 19c so osnovna sredstva izbrana, tehtana ali izločena tako, da so emisije ogljika v tako pridobljenem portfelju referenčne vrednosti usklajene s cilji Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, ki ga je Unija odobrila 5. oktobra 2016*(v nadaljnjem besedilu: Pariški sporazum);

- (b) je oblikovana v skladu z minimalnimi standardi, določenimi v delegiranih aktih iz člena 19a(2), ter
 - (c) dejavnosti, povezane z osnovnimi sredstvi ne škodujejo bistveno drugim okoljskim, socialnim in upravljavskim (ESG) ciljem.
- (23c) ‚pot k razogljičenju‘ pomeni merljivo, znanstveno utemeljeno in časovno omejeno pot v smeri uskladitve s cilji Pariškega sporazuma z zmanjšanje emisij ogljika obsega 1, 2 in 3 iz kot točke 1(e) Priloge III.

* Sklep Sveta (EU) 2016/1841 z dne 5. oktobra 2016 o sklenitvi Pariškega sporazuma, sprejetega na podlagi Okvirne konvencije Združenih narodov o spremembi podnebja, v imenu Evropske unije (UL L 282, 19.10.2016, str. 1).“;

(2) člen 13 se spremeni:

(a) odstavek 1 se spremeni:

(i) doda se naslednja točka:

„(d) pojasnilo, kako ključni elementi metodologije iz točke (a) odražajo okoljske, socialne in upravljaljske (ESG) dejavnike za vsako referenčno vrednost ali skupino referenčnih vrednosti, razen za referenčne obrestne mere in referenčne menjalne tečaje.“;

(ii) doda se naslednji pododstavek:

„Upravljavci referenčnih vrednosti zahteve iz točke (d) prvega pododstavka izpolnijo do 30. aprila 2020.“;

(b) vstavi se naslednji odstavek:

„2a. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe z določitvijo minimalne vsebine pojasnila iz točke (d) prvega pododstavka odstavka 1 tega člena in standardnega formata, ki ga je treba uporabiti.“;

(3) v naslov III se vstavi naslednje poglavje:

„POGLAVJE 3a

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

Člen 19a

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

1. Zahteve iz Priloge III se poleg zahtev iz naslovov II, III in IV uporabljajo za zagotavljanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, in za prispevanje k tem referenčnim vrednostim.

2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe z določitvijo minimalnih standardov za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, in sicer da se določijo:
 - (a) merila za izbiro osnovnih sredstev in po potrebi merila za izključitev sredstev;
 - (b) merila in metodo za tehtanje osnovnih sredstev v referenčni vrednosti;
 - (c) določanje poti k razogljčenju za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod.
3. Upravitelji referenčnih vrednosti, ki zagotavljajo referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, se morajo s to uredbo uskladiti do 30. aprila 2020.

Člen 19b

Zahteve za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod

Do 31. decembra 2022 upravitelji referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod izberejo, tehtajo ali izločijo osnovna sredstva in ki jih izdajo podjetja, ki sledijo poti k razogljčenju, in sicer v skladu z naslednjimi zahtevami:

- (i) podjetja razkrijejo merljive cilje glede zmanjšanja emisij ogljika, ki naj bi bili doseženi v določenih časovnih okvirih;

- (ii) podjetja razkrijejo zmanjšanje emisij ogljika, ki je razčlenjeno do ravni ustreznih delujočih odvisnih podjetij;
- (iii) podjetja razkrijejo letne informacije o napredku pri doseganju teh ciljev;
- (iv) dejavnosti v zvezi z osnovnimi sredstvi ne škodijo bistveno drugim ESG ciljem.

Člen 19c

Izjeme za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe z določitvijo, v zvezi referenčnimi vrednostmi EU, usklajenimi s Pariškim sporazumom, sektorjev, ki se izključijo, ker nimajo merljivih ciljev zmanjšanja emisij ogljika z določenimi roki, ki bi bili usklajeni s cilji Pariškega sporazuma. Komisija ta delegirani akt sprejme do 1. januarja 2012 in ga posodobi vsaka tri leta.
2. Komisija pri pripravi delegiranega akta iz odstavka 1 upošteva delo skupine tehničnih strokovnjakov o trajnostnem financiranju.

Člen 19d

Prizadevanja za zagotavljanje referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod

Upravljavci, ki imajo sedež v Uniji in ki zagotavljajo pomembne referenčne vrednosti, določene na podlagi vrednosti enega ali več osnovnih sredstev ali cen, si do 1. januarja 2022 prizadevajo, da bi zagotovili eno ali več referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod.“;

- (4) v členu 21(3) se zadnji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Do izteka tega obdobja pristojni organ pregleda svojo odločitev, da od upravljavca še naprej zahteva objavljanje referenčne vrednosti. Pristojni organ lahko po potrebi to obdobje podaljša za ustrezno obdobje, ki ne presega 12 mesecev. Najdaljše obdobje za obvezno upravljanje ne presega pet let.“;

- (5) členu 23 se spremeni:

- (a) v odstavku 6 se zadnji pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Najdaljše obdobje za obvezno prispevanje iz točk (a) in (b) prvega pododstavka ne presega pet let.“;

(b) odstavek 10 se nadomesti z naslednjim:

„10. Če se ključna referenčna vrednost preneha zagotavljati, vsaka nadzorovana prispevajoča oseba za to referenčno vrednost nadaljuje s prispevanjem vhodnih podatkov za obdobje, ki ga določi pristojni organ, ki pa ne presega najdaljšega petletnega obdobja iz drugega pododstavka odstavka 6.“;

(6) v člen 27 se vstavita naslednja odstavka:

„2a. Do 30. aprila 2020 za vsako zahtevo iz odstavka 2 izjava o referenčni vrednosti vsebuje razlago, kako se v vsaki zagotovljeni in objavljeni referenčni vrednosti ali skupini referenčnih vrednosti odražajo ESG dejavniki. Za tiste referenčne vrednosti ali skupine referenčnih vrednosti, ki ne sledijo ESG ciljem, zadostuje, da upravljavci referenčnih vrednosti v izjavi o referenčni vrednosti jasno navedejo, da takim ciljem ne sledijo.“

Kadar v portfelju tega posameznega upravljavca referenčnih vrednosti ni na voljo nobene referenčne vrednosti EU za podnebni prehod ali referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, ali če posamezni upravljavec referenčne vrednosti nima nobenih referenčnih vrednosti, ki bi sledile ESG ciljem ali upoštevale ESG dejavnike, se to navede v izjavah o referenčni vrednosti pri vseh referenčnih vrednostih, ki jih zagotavlja ta upravljavec. Upravljavci referenčnih vrednosti za pomembne referenčne vrednosti za lastniški kapital in obveznice, kot tudi za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, v svojih izjavah o referenčni vrednosti razkrijejo, ali in v kolikšni meri je zagotovljena splošna stopnja usklajenosti s ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali z doseganjem ciljev Pariškega sporazuma, v skladu s pravili glede razkrivanja za finančne produkte iz člena 5(3) Uredbe (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta⁺.

Do 31. decembra 2021 upravljavci referenčnih vrednosti za vsako referenčno vrednost ali, kadar je ustrezno, za vsako skupino referenčnih vrednosti, razen za referenčne obrestne mere in referenčne menjalne tečaje, v njihovo izjavo o referenčni vrednosti vključijo pojasnilo, kako se njihova metodologija sklada s ciljem zmanjšanja emisij ogljika ali dosega cilje Pariškega sporazuma.

⁺ UL: Prosimo, vstavite v besedilo številko uredbe iz dokumenta PE-CONS .../... (2018/0179(COD)), v opombo pa številko, datum, naslov in sklic na Uradni list navedene uredbe.

- 2b. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 49 za dopolnitev te uredbe, da se podrobneje določijo informacije, ki se morajo zagotoviti v izjavah o referenčni vrednosti na podlagi odstavka 2a tega člena, in standardni format, ki se mora uporabiti za navajanje ESG dejavnikov, da se udeležencem na trgu omogoči, da se odločajo na podlagi izčrpnih informacij, ter da se zagotovi, da je skladnost z navedenim odstavkom tehnično izvedljiva.

* Uredba (EU) .../... Evropskega parlamenta in Sveta ... z dne ... o razkritjih v zvezi s trajnostnostjo v sektorju finančnih storitev (UL ...).“;

- (7) v členu 42 se prvi pododstavek odstavka 1 nadomesti z naslednjim:

„Brez poseganja v nadzorna pooblastila pristojnih organov v skladu s členom 41 in pravico držav članic do določanja in izrekanja kazenskih sankcij, države članice v skladu z nacionalnim pravom zagotovijo, da imajo pristojni organi pooblastilo za nalaganje ustreznih upravnih sankcij in drugih upravnih ukrepov vsaj v zvezi z naslednjimi kršitvami:

- (a) vsaka kršitev člena 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16, 19a, 19b, 19c, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 29 ali 34, kadar se uporabljajo, in
- (b) vsako nesodelovanje v preiskavi ali inšpekcijskem pregledu ali zahtevi iz člena 41.“;

(8) člen 49 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 49

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz členov 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) in 54(3) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od ... [datum začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje ... [51 mesecev po datumu začetka veljavnosti te uredbe o spremembi]. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz členov 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) in 54(3) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.

4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 3(2), 13(2a), 19a(2), 19c(1), 20(6), 24(2), 27(2b), 33(7), 51(6) ali 54(3), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku treh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za tri mesece.“;

(9) člen 51 se spremeni:

(a) vstavita se naslednja odstavka:

„4a. Izdajatelj indeksa lahko do 31. decembra 2021 še naprej zagotavlja obstoječo referenčno vrednost, ki je bila priznana kot ključna referenčna vrednost z izvedbenim aktom, ki ga sprejme Komisija v skladu s členom 20, do 31. decembra 2012, ali kadar izdajatelj indeksa vloži vlogo za izdajo dovoljenja v skladu z odstavkom 1, razen če in dokler se izdaja takega dovoljenja ne zavrne.

4b. Obstoječa referenčna vrednost, ki je bila priznana kot ključna referenčna vrednost z izvedbenim aktom, ki ga je sprejela Komisija v skladu s členom 20, se lahko uporablja za obstoječe in nove finančne instrumente, finančne pogodbe ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov do 31. decembra 2021, ali kadar izdajatelj indeksa vloži vlogo za izdajo dovoljenja v skladu z odstavkom 1, razen če in dokler se izdaja takega dovoljenja ne zavrne.“;

(b) odstavek 5 se nadomesti z naslednjim:

„5. Če Komisija ne sprejme odločitve o enakovrednosti iz člena 30(2) ali (3) ali če na podlagi člena 32 upravljavec ni priznan ali če na podlagi člena 33 ni odobrena referenčna vrednost, smejo nadzorovani subjekti v Uniji referenčno vrednost, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi in ki se v Uniji že uporablja kot sklicovanje za finančne instrumente, finančne pogodbe ali za meritve uspešnosti investicijskega sklada, uporabljati samo za tiste finančne instrumente, finančne pogodbe in meritve uspešnosti investicijskega sklada, ki se na to referenčno vrednost v Uniji že sklicujejo na 31. december 2021, ali ki dodajo sklicovanje na to referenčno vrednost pred tem datumom.“;

(10) v člen 54 se dodajo naslednji odstavki:

- „4. Komisija do 31. decembra 2022 pregleda minimalne standarde za referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in za referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, da bi zagotovila, da je izbira osnovnih sredstev skladna z okoljsko trajnostnimi naložbami, kot so opredeljene v vseevropskem okviru.
5. Komisija do 31. decembra 2022 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o učinku te uredbe in izvedljivosti ‚ESG referenčne vrednosti‘, pri čemer upošteva, da se kazalniki trajnostnosti in metode, ki se uporabljajo za njihovo merjenje, spreminjajo. Temu poročilu se po potrebi priloži zakonodajni predlog.;
6. Komisija do 1. aprila 2020 Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o učinku te uredbe na delovanje referenčnih vrednosti tretjih držav v Uniji, vključno o uporabi odobritve, priznavanja ali enakovrednosti s strani upravljavcev referenčnih vrednosti iz tretjih držav ter o morebitnih pomanjkljivostih sedanjega okvira. V tem poročilu se preučijo posledice uporabe odstavkov 4a, 4b in 4c člena 51 za upravljavce referenčnih vrednosti iz Unije in tretjih držav, tudi v smislu enakih konkurenčnih pogojev. V tem poročilu se oceni zlasti to, ali bi bilo treba to uredbo spremeniti, in se mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.“;

(11) priloge se spremenijo v skladu s Prilogo k tej uredbi.

Člen 2

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V ...,

Za Evropski parlament

Predsednik

Za Svet

Predsednik

PRILOGA

Doda se naslednja priloga:

„PRILOGA III

Referenčne vrednosti EU za podnebni prehod in referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom

Metodologija določanja referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod

- (1) Upravljaec referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod formalizira, dokumentira in objavi vsako metodologijo, uporabljeno za izračun referenčne vrednosti, pri čemer predloži naslednje informacije ter hkrati zagotovi zaupnost in varstvo nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti), kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta¹:
 - (a) seznam glavnih sestavin referenčne vrednosti;
 - (b) vsa merila in metode, vključno z dejavniki za izbiro in tehtanje, metrikami in približki, uporabljenimi v metodologiji določanja referenčne vrednosti;
 - (c) merila, ki se uporabljajo za izključitev sredstev ali podjetij, ki so povezana z ravno ogljičnega odtisa ali ravno rezerv fosilnih goriv, ki ni združljiva z vključitvijo v referenčno vrednost;

¹ Direktiva (EU) 2016/943 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o varstvu nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti) pred njihovo protipravno pridobitvijo, uporabo in razkritjem (UL L 157, 15.6.2016, str. 1).

- (d) merila za določitev poti k razogljičenju;
- (e) vrsto in vir podatkov, uporabljenih za določitev poti k razogljičenju, za:
 - (i) emisije ogljika obsega 1, in sicer emisije, ustvarjene iz virov, ki jih nadzira podjetje, ki izdaja osnovna sredstva;
 - (ii) emisije ogljika obsega 2, in sicer emisije iz porabe nabavljene električne energije, pare ali drugih virov energije, proizvedenih pred dejavnostmi v podjetju, ki izdaja osnovna sredstva;
 - (iii) emisije ogljika obsega 3, in sicer vse posredne emisije, ki niso zajete v točkah (i) in (ii) in se pojavljajo v vrednostni verigi podjetja, ki poroča, vključno z emisijami, nastalimi tako predhodno kot naknadno, zlasti v sektorjih, ki močno vplivajo na podnebne spremembe in njihovo blaženje;
 - (iv) navedbo, ali se za podatke uporabljata metodi okoljskega odtisa izdelkov in metodi okoljskega odtisa organizacij, kot sta opredeljeni v točkah (a) in (b) točke 2 Priporočila Komisije 2013/179/EU, ali globalni standardi, kot so standardi, ki jih je oblikovala projektna skupine za finančna razkritja, povezana s podnebjem, pod okriljem Odbora za finančno stabilnost;

(f) skupne emisije ogljika v portfelju indeksov;

Kadar se za oblikovanje referenčne vrednosti EU za podnebni prehod uporablja glavni indeks, se razkrije napaka pri sledenju glede te referenčne vrednosti v odnosu do glavnega indeksa.

Kadar se za oblikovanje referenčne vrednosti EU za podnebni prehod uporablja glavni indeks, se razkrije razmerje med tržno vrednostjo vrednostnih papirjev, vključenih v referenčno vrednost EU za podnebni prehod, in tržno vrednostjo vrednostnih papirjev, vključenih v glavni indeks.

Metodologija določanja referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom

- (2) Upravlavec referenčne vrednosti EU, usklajene s Pariškim sporazumom, poleg informacij iz točk 1(a), 1(b) in 1(c) navede formulo ali izračun, na podlagi katerega določi, ali so emisije v skladu s cilji Pariškega sporazuma, pri čemer zagotovi zaupnost in varstvo nerazkritega strokovnega znanja in izkušenj ter poslovnih informacij (poslovnih skrivnosti), kot so opredeljene v Direktivi (EU) 2016/943.

Spremembe metodologije

- (3) Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, sprejmejo postopke za uvajanje sprememb v svojo metodologijo. Te postopke objavijo ter prav tako objavijo vse predlagane spremembe svoje metodologije in utemeljitev teh sprememb. Ti postopki morajo biti skladni z glavnim ciljem, in sicer da so izračuni referenčnih vrednosti skladni s točkama 23a in 23b člena 3(1). Ti postopki zagotavljajo:
- (a) predhodno napoved v jasnem časovnem okviru, ki uporabnikom referenčnih vrednosti daje zadostno priložnost, da analizirajo učinek predlaganih sprememb in podajo pripombe nanje, pri čemer upoštevajo izračun splošnih okoliščin, ki ga opravi upravljavec;
 - (b) možnost, da uporabniki referenčnih vrednosti predložijo pripombe v zvezi s temi spremembami in da se upravljavci na te pripombe odzovejo, in omogočijo, da so te pripombe dostopne po določenem posvetovalnem obdobju, razen kadar je predlagatelj opomb zahteval zaupnost.
- (4) Upravljavci referenčnih vrednosti EU za podnebni prehod in referenčnih vrednosti EU, usklajenih s Pariškim sporazumom, redno in vsaj enkrat letno preverjajo svoje metodologije, da bi zagotovili, da njihove referenčne vrednosti zanesljivo odražajo navedene cilje, in imajo vzpostavljen postopek za upoštevanje stališč vseh zadevnih uporabnikov.”.